

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/94/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010497
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614010497.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému ml. U. F. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/143/2014 zo dňa 15. 4. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 23. januára 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T/143/2014 zo dňa 15. 4. 2016 podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného ml. U. F. spod obžaloby okresného prokurátora v Spišskej Novej Vsi pre skutok, že

dňa 13. decembra 2013, v čase od 14.30 hod. do 14.45 hod., v objekte Špeciálnej základnej školy v Richnave, okres Gelnica, počas prestávky popoludňajšieho vyučovania, v miestnosti WC chytil za tričko maloletého A.K., nar. 25. 12. 2003, postavil sa pred neho a pod hrozbou bitky ho nútil, aby mu rukou trel jeho obnažený pohlavný úd, pričom ho udrel rukou po tvári, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie a uviedol, že v danej veci bol zistený súhrn nepriamych dôkazov, ktoré dostatočne odôvodňujú záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. V tejto súvislosti poukázal na trestné oznámenie Mgr. Y. P., svedecké výpovede pedagógov špeciálnej školy - Q.. Y. P. a riaditeľky Q.. X. W., pred ktorými sa mali obžalovaní a teraz už odsúdený B. F. priznať ku sexuálnemu násilliu, ktoré spáchali. Aj maloletý svedok J.H., ktorého výsluch bol na hlavnom pojednávaní oboznámený podľa § 270 ods. 2 Tr. por. spôsobom zodpovedajúcim jeho mentálnej úrovni potvrdil, že v miestnosti videl, ako to maloletý A.K. robil rukou, pričom ukázal pohyby zovretou päšťou. Dodal, že ak by si tento svedok udalosť vymyslel, nedokázal by vzhľadom na svoj psychický stav vymyslené udalosti po niekoľkých týždňoch zreprodukovať. Zo záverov psychologického posudku možno podľa názoru prokurátora odvodiť záver, že udalosť, ktorá je

predmetom trestného stíhania sa maloletému skutočne stala. Poukázal tiež na to, že ml. B. F., ktorý sa mal súbežne s obžalovaným dopustiť sexuálneho násillia na mal. J.H. bol na podklade tých istých dôkazov za skutok odsúdený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 61/2014.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, z ktorého nevyplývajú žiadne priame dôkazy, ktoré by potvrdili, že sa skutok stal. Z vykonaných dôkazov sa nemohol zistiť priebeh skutku a preto sa ani nemohol objasniť skutkový stav veci. Z dôkazov, na ktoré prokurátor poukázal nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by sa stotožňovali so skutkovou vetou uvedenou v obžalobe. Okrem toho okresný súd dostatočne odôvodnil, prečo nepovažoval priznanie U. S. pred učiteľmi za objektívny dôkaz vzhľadom na závery psychologického posudku V. I. V., ako aj jej vypočutia na hlavnom pojednávaní.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch podaného odvolania a poukázal na rozporuplnú výpoveď

V. I. V.. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby túto znalkyňu znovu vypočul.

Obžalovaný sa prostredníctvom svojho obhajcu priklonil k svojmu

písomnému vyjadreniu k odvolaniu prokurátora a navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd vychádzal pri rozhodovaní z výpovede svedka Q. S., svedka Q.. Y.

P., Q.. X. W., B. F., z prehratia záznamu nosiča, na

ktorom bol zaznamenaný výsluch osoby mladšej ako 14 rokov, X. Z.,

zo znaleckého posudku z odboru psychológia Q.. J. J., z posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria Q.. B. W. D.. a Q.. H. Q. S., z výsluchu znalkyne v odbore psychológia V.

I. V., z trestného oznámenia, ktoré podal Q.. Y. P., z charakteristiky Špeciálnej základnej školy Richnava,

zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, zo správy Obecného úradu v Kluknave, z charakteristiky mal. U. S. a zo spisu vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 61/2014, na podklade

ktorých dospel k záveru, že z nich nevyplýval žiadny priamy dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že skutok sa stal tak, ako ho popísala obžaloba. Svedok mal. Jozef Z. počas výsluchu uviedol, že predmetný skutok

nevidel, videl iba to, ako dal obžalovaný facku U. S. a tento mu iba ukazoval pohyby so zovretou päšťou. Obžalovaný odmietol vo veci vypovedať a vyhlásil, že je nevinný. Svedok B. F. tiež odmietol vo veci

vypovedať. Právne účinným spôsobom nebol vypočutý ani mal. U. S., pretože jeho otec nedal súhlas na jeho opätovné vypočutie. Pokiaľ ide o výpovede školských pedagógov okresný súd vyhodnotil, že

šli nad rámec podanej obžaloby a týkali sa iného konania než aké prokurátor žaloval. Pokiaľ boli tieto výpovede pravdivé a to, že obžalovaný mal dávať svoj pohlavný úd do úst mal. U. S., maloletý mal

potvrdiť skutočnosti, ktoré sa vôbec nestali. Okresný súd má výhrady aj k jeho vypočutiu v prípravnom konaní, kde ako svedok nebol poučený primerane svojmu veku a rozumovým schopnostiam a tieto

zistenia robia tento úkon právne neúčinným. Pokiaľ ide o priznanie mal. U. S. pred učiteľmi okresný súd vyhodnotil, že vzbudilo dôvodné

pochybnosti, nakoľko podľa znaleckého posudku je maloletý ťažko mentálne

retardovaný a v prípade, ak by ho vypočúvala nejaká autorita, napr. i učiteľ,

môže byť vo svojej výpovedi ovplyvnený priamou otázkou, či je pravda, že bol

nútený cmúľať obžalovanému pohlavný úd. Okrem toho osobnostné

predpoklady maloletého sú podľa znaleckého posudku také, že vie vycítiť, akú

"správnu" odpoveď má poskytnúť, takže nemusí byť objektívna.

Krajský súd sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku okresný súd vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tak v prospech ako aj v neprospech

obžalovaného a nepochybil, keď oslobodil obžalovaného spod obžaloby

prokurátora, pretože skutok sa nestal.

Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v tom prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, ak vina nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285.

V danej veci aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov zostali o vine obžalovaného dôvodné pochybnosti, v dôsledku ktorých okresný súd správne aplikoval zásadu in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Pokiaľ sa prokurátor odvolával na trestné oznámenie a výpoveď Mgr. Y. P., krajský súd poukazuje na to, že pred ním sa obžalovaný ku svojmu konaniu nepriznal, akurát svedok U. S. prikývol výpovedi svedka X. Z., že bol obťažovaný obžalovaným tým spôsobom, že mu mal vkladať pohlavný úd do úst. O tom, že by maloletý svedok mal trieť obžalovanému pohlavný úd sa dozvedel len z toho, čo sa rozprávalo medzi ľuďmi. Na to, či obžalovaný skutočne vkladal pohlavný úd do úst maloletému svedkovi sa svedka aj priamo pýtal, avšak nepamätal si, čo mu odpovedal.

Riaditeľka školy Q.. X. W. sa o prípade dozvedela sprostredkované od svedka P.. Vypovedala, že jej mal svedok U. S. priamo potvrdiť, že mu obžalovaný dával do úst svoj pohlavný úd. K tomuto konaniu sa jej obžalovaný aj priznal. Tieto dôkazy však podľa názoru krajského súdu nie je možné hodnotiť izolovane, ale aj v spojitosti s inými dôkazmi, v dôsledku ktorých už tieto výpovede nie sú natoľko presvedčivé, aby na ich podklade mohol byť obžalovaný uznaný za vinného zo žalovaného trestného činu. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že obe tieto výpovede boli odvodené od výpovedí priamych aktérov skutku a to obžalovaného a svedka mal. U. S. a sprostredkované od svedka B. F. a X. Z..

Obžalovaný okrem toho, že sa pred riaditeľkou priznal k tomu, že dával maloletému do úst pohlavný úd, v tomto trestnom konaní odmietol vo veci vypovedať a vyhlásil, že nie je vinný zo žalovaného konania. V konečnom dôsledku krajský súd poznamenáva, že okresný súd správne konštatoval, že podstatou stíhaného skutku je to, že obžalovaný mal pod hrozbou bitky nútiť maloletého, aby mu trel rukou pohlavný úd, pričom ho aj uderil rukou po tvári. Trenie pohlavného údu a jeho vkladanie do úst, k čomu sa obžalovaný pred riaditeľkou priznal, však sú odlišné veci.

Pokiaľ prokurátor poukazoval na výpoveď svedka X. Z., ten v danej veci uviedol, že nevidel skutok tak, ako je definovaný v obžalobe, ani v tej časti, o ktorej vypovedali pedagógovia, videl len to, že obžalovaný uderil maloletého po tvári a ten mu mal až následne ukazovať rukou, čo mal obžalovanému robiť.

B. F. v tejto veci odmietol vypovedať a samotná skutočnosť, že bol za svoje konanie odsúdený, nemá vplyv na záver, že v tejto konkrétnej veci nebol zabezpečený dostatok presvedčivých dôkazov na to, aby súd mohol bez akýchkoľvek pochybností uznať vinu obžalovaného zo žalovaného skutku. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením prokurátora, že teraz už odsúdený F. bol odsúdený na podklade tých istých dôkazov, ako sú zabezpečené aj v tomto konaní, pretože v tomto konaní vystupuje iný svedok, U. S., s iným psychologickým profilom ako svedok X. Z., pričom ani svedok X. Z., ktorý bol prítomný na mieste skutku - a v inom konaní usvedčil

F., skutok, ktorý je predmetom výlučne tohto konania nevidel a nepotvrdil ani to, čo vypovedali pedagógovia.

Maloletý U. S. vo veci nevypovedal, pretože k tomu nedal súhlas jeho zákonný zástupca. Tvrdenia, z ktorých si pedagógovia vytvorili obraz o priebehu skutku a následne vypovedali v konaní, však mal aj krajský súd spochybnené znaleckými posudkami z odboru psychológia, v ktorých bol svedok vyhodnotený ako osoba s ťažkým mentálnym postihnutím, ktorá má sklony k ovplyvňovaniu a vedomému skresľovaniu priebehu udalostí v zmysle žiadúcich odpovedí. Jeho pamäťové schopnosti sú defektné a môže u neho dochádzať k zlievaniu viacerých udalostí. Pri znaleckom vyšetrení dokonca maloletý pred znalkyňou vypovedal, že "jemu nerobili nič a že učiteľ mu dal facky". Následne po upresňujúcich otázkach uviedol, že na polícii už raz vypovedal preto, že "mu iba tak robil (ukazoval masturbáciu), do ústa mu nedal, že len Jožkovi". Znalkyňa pripustila, že je možné, že súhlasne prikývol aj na otázku ohľadne okolností, ktoré sa nestali.

Takto získané a vykonané dôkazy vo svojom súhrne nepostačujú na nepochybný záver o vine obžalovaného, práve naopak, vnášajú do veci toľko pochybností, že plne opodstatňujú aplikáciu zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Krajský súd nezistil žiadny dôvod na zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu za účelom nového výsluchu znalkyne PhDr. Ľubice Pokriekovej, v zmysle odvolacieho návrhu prokurátora krajskej prokuratúry, pretože jej výpoveď ani závery neboli rozporuplné, naopak, v rozhodných bodoch korešpondovali so závermi znaleckého posudku PhDr. Lenky Lipanovej.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil, krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné, pričom vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam už len poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.